

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	6711010324
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6711010324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému L. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného L. Y. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. januára 2012, sp. zn. 3 To 223/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 3. októbra 2011, č. k. 2T 61/2011-142, bol obvinený L. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.04.2010 v čase okolo 10.00 h v N., okres N., na ulici T. XX, v areáli spoločnosti F. s.r.o. N., nezabezpečil svojho psa, rasy Z. s menom T., ktorý vybehol proti poškodenému B. K., nar. XX.XX.XXXX /správne má byť XXXX/, trvale bytom X., J. N. XX, t. č. bytom N., E. 8, ktorý mal na rukách svojho psa, rasy W. a pri tom ako pes s menom T. utekal smerom k poškodenému, tohto podrazil a dopadol na asfalt príjazdovej cesty k areálu spol. F., čím došlo u poškodeného k zlomenine tela stavca Th5 trieštivého typu so znížením výšky stavby viac ako 1/3 a k posunu úlomkov mimo priestoru miechového kanála s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 4-6 mesiacov.

Okresný súd uložil obvinenému L. Y. podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. podmienený trest vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný nahradiť B. K., nar. XX.XX.XXXX /správne má

byť XXXX/, trvale bytom X., J. N. XX z titulu bolestného škodu vo výške 2 605,75 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Skuteckého 22, Banská Bystrica, škodu vo výške 2 123,93 €.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obvineného nie je dôvodné. Odvolací súd považoval dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa za zákonné, pričom súd na základe ich výsledkov správne ustálil skutkový stav, ako aj vinu obvineného a právnu kvalifikáciu skutku.

Krajský súd považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka, za neprimerane prísny, preto rozsudkom zo dňa 3. októbra 2011, sp. zn. 3 To 223/2011, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému L. Y. uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1 000 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Ostatné výroky ostali nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený L. Y. prostredníctvom obhajkyne dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že sa necíti byť vinný. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa, ako i odvolací súd správne ustálili predmetný skutok, avšak pochybili pri posúdení jeho konania. Konaním obvineného nebola naplnená subjektívna stránka prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. Obvinený nemal pochybnosti, že p. B. sa o psa postará. Zároveň práve p. B. zodpovedal za psa v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov. Rovnakú povinnosť mali podľa Nájomnej zmluvy aj ostatní nájomcovia v priestore spoločnosti F., s.r.o.

Z uvedených dôvodov obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 To 223/2011, zo dňa 25.1.2012 bol porušený zákon v ustanovení § 8, § 16, § 157 ods. 1 Tr. zák. v jeho neprospech, v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, aj rozsudok Okresného súdu Zvolen, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Zvolen, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý považoval skutkový stav za preukázaný náležitým spôsobom a rozhodnutia oboch súdov za správne a zákonné. Zo strany obvineného bola naplnená objektívna stránka, ako aj subjektívna stránka predmetného trestného činu, keďže ako konateľ spoločnosti vlastníacej psa menom Obelix nedal zamestnancom firmy a ostatným nájomníkom objektu pokyny, ako sa o neho starať.

Okresný prokurátor dovolaciemu súdu navrhol, aby na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným L. Y. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky

obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Zvolen, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd potrebné vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný ustáleným skutkovým stavom veci, tak ako ho zistili a ustálili sudy nižšieho stupňa.

So zisteným skutkovým stavom sa stotožnil aj dovolateľ, avšak namietol pochybenie právneho posúdenia skutku, keďže dovolateľovým konaním, podľa jeho názoru neboli naplnené všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému z nebanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Z ustálenej súdnej praxe pritom vyplýva, že na naplnenie subjektívnej stránky uvedeného trestného činu zo strany majiteľa, resp. chovateľa psa postačuje, ak neurobí všetky opatrenia potrebné na ochranu zdravia ľudí a zvierat, hoci vedel alebo mal a mohol vedieť, že pes by mohol byť útočný voči cudzím osobám, resp. zvieratám.

V danom prípade obvinený ako konateľ spoločnosti F., s.r.o., ktorá je vlastníkom psa menom T., neuskutočnil všetky úkony nevyhnutné na predídenie vzniknutej situácie. Spoločnosť vypracovávala rozpis služieb starostlivosti o psa len v čase dovolenky obvineného. V ostatnom období absentovali

písomné záväzné pokyny upravujúce spôsob zaobchádzania so psom, čo vyplýva jednak z výpovede svedka B., ako i obvineného Y., uskutočnených na hlavom pojednávaní konanom dňa 22. júna 2011 /č. l. 101, 108/. Obvinený síce uložil nájomcom povinnosť psa pri odchode z areálu spoločnosti pustiť z voliéry a pri príchode ho do voliéry opätovne zavrieť, avšak spôsob starostlivosti pri kŕmení ponechal na voľnej úvahe nájomcov.

Nakoľko obvinený nijakým spôsobom nezabezpečil, aby pes T. v čase kŕmenia nemohol ohroziť ľudí, resp. ďalšie zvieratá, a to i napriek tomu, že v areáli spoločnosti sa nachádzala veterinárna ambulancia, svojim nedbanlivostným konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 Tr. zák.

Obvinený ďalej namietol zodpovednosť p. B. ako osoby, ktorá nad psom vykonávala dohľad.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabráňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zák. vodiť nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok.

Podľa § 4 ods. 3 cit. zák. za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

Podľa § 4 ods. 4 cit. zák. držiteľ psa a ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť svoje meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu osobe, ktorú pes pohrýzol; ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť osobe, ktorú pes pohrýzol, aj meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu držiteľa psa. Súčasne je povinný skutočnosť, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi, 4) oznámiť obci, kde je pes evidovaný.

Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. podrobnosti o vodení psa ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

Zo systematického zaradenia odseku 3 medzi ustanovenia § 4, ktorým sa upravuje vodenie psa, vyplýva, že za psa zodpovedá osoba vykonávajúca nad ním dohľad v prípade, ak sa pes nachádza mimo chovného priestoru alebo zariadenia. V danom prípade pes neopustil územie areálu firmy, a preto nemožno za vzniknutú situáciu vyvodzovať zodpovednosť p. B..

Z uvedeného je zjavné, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Y. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.